

نیشانه کانی حه جی وهرگیراو
له قورئان و فهرمووده صه حیحه کاندا

نوسینی:

محمد مهلافایهق شاره زووری

چاپی بهکهم

۲۰۱۷ز

۱۴۳۸ک

📖 ناوی نامیلکه: نیشانه‌کانی حه‌جی وه‌رگیراوله‌قورئان و

فه‌رمووده‌سه‌حیجه‌کاندا

✍ نووسینی : محمد مه‌لافایه‌ق شاره‌زووری

✿ ته‌خریج کردنی فه‌رمووده: سوپا سه‌لام

✿ تایپ و پیداجوونه‌وه و دیزانی ناوه‌وه: ئومید محمد

✿ دیزانی به‌رگ: محمد عبدالله گو‌ران

✿ نۆره‌ی چاپ: یه‌که‌م

ژماره‌ی لاپه‌ره: ۴۸

✿ تیراژ: ۲۰۰۰ دانه

✿ چاپخانه‌ی : زانا

✿ سالی چاپ : ۱۴۲۸ک - ۲۰۱۷ز

تیبینی:

بو دست‌کەوتنی ئەم بەرھەمە بە (کۆ) پەوهندی بکە

بەم ژمارە مۆبایله‌وه: ۰۷۷۰۱۵۵۴۰۸۵

پیشه‌کی

إن الحمد لله، نحمده ونستعينه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور
انفسنا وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له ومن يضل فلا هادي
له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده
ورسوله.

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (آل عمران).

﴿يَأَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا

كثيرًا ونساءً واتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِءَ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (النساء).

﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ

لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (الأحزاب).

أما بعد فإن أصدق الحديث كتابُ الله، وخير الهدى هدى محمد

(ﷺ) وشر الأمور محدثاتها، وكل محدثة بدعة، وكل بدعة ضلالة وكل

ضلالة في النار^١.

^١ هذه خطبة الحاجة التي كان الرسول ﷺ يفتح بها خطبة ويعلمها أصحابه وروي هذه

الخطبة ستة من الصحابة ﷺ وقد أخرجها جمع من الأئمة في مصنفاتهم، مثل: الإمام

احمد في (المسند) (٢٧٢/٥)، ومسلم في (الصحيح): (٥٩٢، ٤٦٧/٢)، وفي

سوپاس بۆ ئەو خواپەیی که زۆر بە بەزەییە بەرامبەر بەندەکانی خۆی، ئاینی ئیسلامی بۆ ناردوون و سەر بەرزى کردوون بە پێشەوای مەروفاپەتی پێغەمبەر ﷺ که مافی هەموو شتیکی بۆ موسوڵمانان دیاری کردوو، وه ئەرکه‌کانیشی بۆ هەموو لایەك و تاکێك دەست نیشان کردوو. وه یه‌کێك له‌و ئەرکانه‌ حەجی مائی خودایه‌ ، بۆیه‌ به‌باشمان زانی باسیك له‌سەر نیشانه‌کانی حەجی وەرگیراو بخه‌ینه‌ به‌رده‌م موسوڵمانانی خۆشه‌ویست.

عبدالله‌ی کورپی عومەری کورپی خەطاب ﷺ له‌ کاتی ئەنجام دانی مەراسیمی حەجدا یه‌کێك پێی فەرموو (ماشاء الله) ئەم ساڵ چەندە حاجیان زۆرن فەرمووی: (ما اقل

(٦/١٥٧، ١٥٦، ١٣٥) (بشرح النووي)، وابوداود في (السنن) (١/٢٨٧) رقم (١٠٩٧)، والنسائي في (المجتبى) (٣/١٠٤، ١٠٥) و(٣/١٨٨)، وابن ماجه في (السنن) (١٨٩٢)، والحاكم في (المستدرک): (٢/١٨٢، ١٨٣)، والطيالسي في (المسند) رقم (٣٣٨)، والبيهقي في (السنن الكبرى): (٧/١٤٦) و (٣/٢١٤)، و صححه الشيخ الألباني في (صحيح سنن ابن ماجه) (١٥٣٥)، وفي (صحيح النسائي) (١٣٣١)، وفي (المشكاة) (٣١٤٩)، وفي (الكلم الطيب) (٢٠٥)، وانظرها بتوسع في: (خطبة الحاجة) (ص: ١٩، ١٤).

نیشانه‌ی حه‌جی وهرگیراو له قورئان و فهرمووده سه‌حیحه‌کاندا ----- ۵

الحاج وأكثر الركب) ^۲ واته: ئەمڕۆ ئاماده‌بووی عه‌ره‌فات زۆره به‌لام حاجیان که‌من، خودای گه‌وره تبارک و تعالی له سه‌ر زمانی پینغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ به‌ گوپی ئی‌مه‌ی دا داوه که حه‌ج به دوو جوړ قبووله لای په‌روه‌ردگار.

یه‌که‌م: حه‌جیکی (تام) بی. واته: حه‌جیکی ته‌واو بی.

دووم: پاشان حه‌جیکی (المبرور) بی واته: حه‌جیکی

چاکه‌کارانه بی.

که‌واوو پئویسته ئی‌مه‌ی بروادار به ئاگابین ئایا

مه‌رجه‌کانی حه‌جی قبوول کراو چییه؟

پاشان به ئاگابین له‌و کارانه‌ی که پاداشتی

حه‌جه‌که‌مانی پئ پووچ و به‌تال ده‌بیته‌وه و زۆر وریا بین

له‌و کاره چاک و مژدانه‌ی که پینغه‌مبه‌ری خودا ﷻ به

ئی‌مه‌ی داوه که ده‌بیته پاداشتی حه‌جیک بو ئه‌و که‌سانه‌ی

که ناتوانن حه‌ج بکه‌ن.

^۲ انظر: (لطائف المعارف) لابن رجب (۲۳۶).

بوویه له‌م باسه‌دا به پشتیوانی خودای په‌روه‌ردگار
ده‌چینه خزمه‌ت نه‌و ئایه‌ت و فهرموودانه‌ی که ئاماژه بو
ئه‌م بابه‌ته ده‌که‌ن خال به خال ده‌یان خه‌ینه روو.

به‌شیوه‌یه‌کی گشتی ئه‌م بابه‌ته‌ی به‌رده‌ستت دابه‌ش
بووه به‌سه‌ر دوو ته‌وه‌ری سه‌ره‌کیدا که ئه‌وانیش:

یه‌که‌م: مه‌رجه‌کانی حه‌جی ته‌واو چین؟

دووهم: ئه‌و کارانه‌چین که پاداشته وه‌ک حه‌ج وایه؟

له‌ کو‌تاییدا له‌ خوای گه‌وره داواکارم که باوه‌ر و زانست
و تیگه‌یشتنمان بو ئاینه‌که‌ی خو‌ی زیاد بکات وه سوودمان
پئ بگه‌یه‌نیت به‌و زانیاریانه‌ی که زانیومانه وه زیاتر
حالیمان بکات له‌ ئاینه‌که‌ی خو‌ی (امین).

باوکی عبدالله

محمد مه‌لا فایه‌ق شاره‌زووری

یه‌که‌م: مهرجه‌کانی حه‌جی ته‌واو چین؟

گومان‌ی تیدا نیه حه‌جی مائی خوای گه‌وره وه‌ک ههر یه‌کیکی دیکه له چوار پایه‌که‌ی تری ئیسلام (شایتمان و نوپژ و رۆژ و زه‌کات) خاوه‌نی چه‌ندان تایبه‌ت مه‌ندی، و ریڭای جیبه‌جیکردن، و مهرجی تایبه‌ت به‌ خو‌یه‌تی، له گرنگرتین مهرجه‌کانی حه‌جی ته‌واویش ئەم مهرجانه‌ی خواره‌وه‌ن:

۱: حه‌ج کردن ته‌نها له پیناوی خودا دا بێت:

حه‌جی ته‌واو و قبول کر و وهرگیراو لای خودای گه‌وره تبارک و تعالی ئەو حه‌جه‌یه که بۆ (الله) بێ ته‌نها له به‌ر خودا بێ و بۆ هیچ مه‌رام و نییه‌تیکی دونیایی نه‌بێ، چونکه هه‌موو کاره‌کان به‌راستی ئەگه‌ر بۆ غه‌یری خودا بێ ئەوا هیچ که قبول کر و نییه. بگره به‌شیرکیش ئەنوووسری له سه‌ر خاوه‌نه‌که‌ی، تاوانیکی گه‌وره‌ی له سه‌ر هه‌ژمار ده‌کری خودای گه‌وره تبارک و تعالی ده‌فه‌رمووی:

نیشانهای حه‌جی وهرگیراو له قورئان و فهرمودده سه‌حیحه‌کاندا ----- ۸

﴿ وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ ﴾ (البقرة) واته: داوای حه‌جی ته‌واو

ده‌کا ده‌بیت بو (الله) یش بی.

له‌فه‌رموده‌یه‌کی لا‌وازدا هاتوو: ((هذا يوم من ملك فيه سمعه وبصره و لسانه غُفر له))^۳ واته: ئەمڕۆ رۆژی‌که هەر کەسێک تیایدا زمانی بپاریزی له غه‌یبه‌ت و قسه‌ی ناهه‌موار و نابه‌جی وه گوی بپاریزی له گوی گرتن له‌و جووره‌ قسانه‌ وه خوی بپاریزی له هه‌موو هه‌له‌ و غه‌له‌ت و چه‌وته‌کان واته: له نه‌زه‌ری حه‌رام به‌راستی نه‌و که‌سه‌یه که خودای گه‌وره حه‌جی قبول کردوو و له گونا‌هی خو‌ش بووه.

۱: حه‌ج کردن به‌و جووره بیت که نازیزمان ﴿﴾ نه‌نجامی
داوه:

حه‌جی ته‌واو نه‌و حه‌جه‌یه که پیغه‌مبه‌ر ﴿﴾
موسلمانانی فیرکردوو، باش ده‌زانین که سه‌حابیه‌ک له

^۳ انظر: (الضعيف الجامع الصغير) للشيخ الألباني (٥٥٦٢)، و (ضعيف الترغيب) (٧٤٣).

سه‌حابیانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاته مزگه‌وت دوو رکعاتی کرد (فَلَمَّا فَرَغَ الرَّجُلُ جَاءَ فَسَلَّمَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: " وَعَلَيْكُمْ السَّلَامُ، قَالَ: ارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ " .فَرَجَعَ فَصَلَّى ثُمَّ جَاءَ فَسَلَّمَ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ لَهُ مِثْلَ ذَلِكَ، قَالَ: فَرَجَعَ فَصَلَّى مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا) ۴.

واته: برۆره‌وه نوێزه‌که‌ت بکه تو نوێژت نه‌کردووه که‌واته پیویسته بزانی‌ن که چۆن حه‌ج ده‌که‌ین پێش ئه‌وه‌ی بچین بو حه‌ج پیویسته مه‌راسیم و وورده‌کاریه‌کان و واجبات و ئه‌رکانی حه‌ج بزانی‌ن تا حه‌جه‌که‌مان ئه‌و حه‌جه بی که خودای گه‌وره تبارک و تعالی ده‌یه‌وی. پیویسته هه‌موو ئه‌وانه بزانی‌ن وه‌کو نوێژ ئه‌نجام دان پیغه‌مبه‌ری ﷺ نازیز ده‌فه‌رمووی: (فَمَنْ آدَاهَا بِحَقِّهَا قُبِلَتْ مِنْهُ وَقُبِلَ مِنْهُ

۴ أخرجه: عبدالله بن وهب (الموطأ) (۳۸۲)، عبدالرزاق الصنعاني (المصنف) (۳۷۳۹)، ابن ابي شيبة (المصنف) (۲۹۷۵)، احمد (۹۶۳۵ و ۱۸۹۹۷)، البخاري (۷۵۷ و ۷۹۳ و ۶۲۵۱) و (۶۶۶۷)، مسلم (۳۹۷).

سَائِرُ عَمَلِهِ وَمَنْ رُدَّتْ عَلَيْهِ صَلَاتُهُ رُدَّ عَلَيْهَا سَائِرُ عَمَلِهِ^۵ واته:
هه‌ر که‌سیک نوپژر حه‌قی خوی داتی ئینجا خودای گه‌وره
نوپژری لی وهرده‌گری و ده‌بیته هوی سرینه‌وه‌ی گونا‌هه‌کانی
دواتریش سه‌رجه‌م کاره‌کانی دیکه‌شی لی وهرده‌گیری‌ت.

۳: حه‌جی ته‌واو ده‌بیته‌ک‌ه‌ی خۆپاریژ و له خوا
ترس بی‌ت:

یه‌کیکی دیکه له‌مه‌رجه‌کانی حه‌جی ته‌واو و وهرگیراو
بریتیه له‌وه‌ی خاوه‌نه‌ک‌ه‌ی موته‌قی بی،خوای گه‌وره
ده‌فه‌رموی ﴿ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴾ (المائدة). واته:
کاری چاکه ته‌نها له موته‌قیه‌کان و نه‌و که‌سانه‌ی که
خۆیان ده‌پاریژن له حه‌رام و چه‌وت و لاری وهرده‌گیری‌ت.

^۵ أخرجه: الهيتمي (مجمع الزوائد ومنبع الفوائد) (٢٨٨٧)، السيوطي (جامع الأحاديث) (١٣٨٠١)، علاء الدين (كنز العمال) (١٩٧٥٠)، الشيخ الالباني (السلسلة الصحيحة المختصرة) (٢٥٣٧)، و (صحيح الترغيب و الترهيب) (٥٣٩).

پێغەمبەری نازیز ﷺ لە رۆژی عەرەفاتدا فەرمووی:
ئەو رۆژیکە کە خودای گەورە تبارک و تعالی
مەلاییکەتەکانی خۆی بە شاھید گرتوو و فەرموویەتی:
(إشهدوا إني غفرت لمحسنهم وتجاوزت عن مسيئهم)^۱ واتە:
ئەی فریشانی خۆم بە شاھید بن ئەمڕۆ من لە چاکەکارانی
ئامادەبووانی عەرەفە خۆش بووم و چاوپۆشیم کرد لە
گوناھبارانی ئامادەبووی ئێرە.

لێردا سەرنج بەدەین ئەگەر چاوپۆشی لە یەکیەک بکات
تەنھا سزاکی رائەگریت، بەلام ئەگەر لێخۆشبوونی بۆ
کەسێک هەبێ هەموو گوناھەکی ئەسپرتەووە هەر وەکو
ئەو وایە هەر نەیکردوو، بگرە هەموو خراپەکانیشی بۆ
ئەگۆڕی بە چاکە، چونکە خوای گەورە خۆی فەرموویەتی
﴿ فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴾

^۱ أوردته: ابن رجب (لطائف المعارف) (۳۹۱) وقال أخرجه: ابن منده (كتاب التوحيد) واسناده حسن.

(الفرقان: ۷۰). وه بگره به‌رزى ده‌کا و نزىکی ده‌کا و
خۆشه‌ویستی خۆشى پى دهبه‌خشیت، که‌وابوو بۆ کى یه؟ بۆ
ئه‌و که‌سانه‌یه که له حه‌جدا چاکه‌کارن ههر له‌ویدا
پىغه‌مبه‌رى خدا ﷺ فهرمووی: ((إن الله وهب مسئهم
لمحسنهم وأعطى محسنهم ما سئل))^۷ واته: ئه‌مرۆ رۆژیکه
خودای گه‌وره پیاوخرایانى ئاماده‌بووی حه‌جی واته:
گوناه‌بارانى ئاماده‌بووی حه‌جی به‌خشى به چاکه‌کارانى
ئاماده‌بووی حه‌ج ، وه چاکه‌کارانىشیان چیان داواکرد
خودای گه‌وره ره‌تى نه‌کردۆته‌وه.

ع: حه‌جی ته‌واو ده‌بیئت چاکه‌کارانه بیئت:

حه‌جی مبرور و پر چاکه یه‌کیکی دیکه‌یه له
مه‌رجه‌کانی حه‌جی ته‌واو و وهرگیراو، وتیان کامه‌یه
چاکه‌کارانى حه‌ج ئه‌ی پىغه‌مبه‌رى خدا ﷺ ؟ فهرمووی:

^۷ (صحيح جامع) (۱۷۴۳)، (الصحيحه) (۱۶۲۴)، (صحيح ابن ماجه) (۲۴۵۰).

((طیب الکلام و أطعمَ الطَّعام))^۸ واته: وتهو قسه‌ت جوان و شیرین بئیت له‌گه‌ل موسوئلمانان و خه‌واردنیان پی بیخشه. ئیبنو عومه‌ر رضی اللہ عنہ ده‌فه‌رمووی: حه‌جی ته‌واو بریتیه له: ((وَجْهٌ طَلِيقٌ، وَكَلَامٌ لَّيِّنٌ))^۹ واته: ئەو که‌سه‌یه که خوش و شیرینه به‌رامبه‌ر برایانی حاجی خو‌ی وه قسه‌شی نه‌رم و له‌سه‌رخۆ و هیمن و ئارامه له‌گه‌لیان.

خولادی کوری عبدالرحمن ده‌لی له سعیدی کوری جوبه‌یرم رضی اللہ عنہ پرسی: (أَيُّ الْحَاجِّ أَفْضَلُ؟ قَالَ: «مَنْ أَطْعَمَ الطَّعَامَ، وَكَفَّ لِسَانَهُ»)^{۱۰} واته: وتم باشتترین حاجی کییه؟ ده‌فه‌رمووی: ئەو که‌سه‌یه که که زمانی بیاریزی و نازاری

^۸ أخرجه: الشيخ الألباني (صحيح الترغيب) (۱۱۰۴) (۱۰۹۴).

^۹ أخرجه: ابن ابي الدنيا (الصمت) (۳۱۶)، الخرائطي (مكارم الاخلاق) (۱۴۸)، الدينوري (مجالسة جواهر العلم) (۱۴۹۵)، البيهقي (شعب الايمان) (۸۰۵۹)، المناوي (فيض القدير) (۳۲۳۱) وفي رواية: الحج المبرور: (اطعام الطعام و حسن الصحابة) أخرجه: الفاكي (أخبار مكة) (۸۸۰).

^{۱۰} أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (۸۸۱۶)، زغلول (موسوعة اطراف الحديث) (۱۴۳۱۵۶).

هیچ برا حاجیه‌کی خۆی نه‌دا به زمانی، هه‌روه‌ها خواردن دابین بکات بو ئه‌و که‌سانه‌ی که هه‌ژار و ده‌ست کورتن و هاتوون بو حه‌ج .

وه ابن رجب رحمته‌الله ده‌فه‌رمووی: «اجتمع فيه اعمال البر واجتنب اعمال الاثم» واته: حه‌جی رێک و پێک و ته‌واو ئه‌و حه‌جه‌یه که سه‌رجه‌م چاکه‌کانی تیادا کۆببیته‌وه و وه‌ خاوه‌نه‌که‌ی به‌دوو بێت له هه‌موو چه‌وتی و لاری و گونا و تاوان و هه‌له‌کان وه پێویسته خزمه‌تکار و یارمه‌تیدر بێ بو ئه‌و برا‌حاجیه‌کانی خۆی.

ئیمامی موحاهید رحمته‌الله ده‌فه‌رمووی: ئیبنو عومه‌ر رضی‌الله‌عنہ سه‌فه‌ریکی هه‌بوو سویند به‌ خودا هیچ ئیشم به‌و سه‌فه‌ره نه‌بوو ته‌نها ئاماده‌بووی ئه‌و سه‌فه‌ره بووم له به‌ر ئه‌وه‌ی خزمه‌تی ئیبنو عومه‌ر بکه‌م رضی‌الله‌عنہ.

یه‌کێ له پیاو صالحانی ئه‌م ئوممه‌ته‌ عبدالله‌ی کوری موباره‌ک زغلول رضی‌الله‌عنہ که دوانزه سیفه‌تی تیا کۆببۆوه که‌م

وینه بوو له ناو زانایان و پیاوچاکانی هاوزه‌مانی خویدا
خه‌لکی شاری (مه‌رو) بوو سالیکی ده‌چوو بۆ حه‌ج سالیکی
ده‌چوو بۆ جیهاد و تی‌کۆشان له پیناو خودا له سنوره‌کاندا
دژ به دوژمنانی خودا، هه‌موو ئه‌و سالانه‌ی که بۆ حه‌ج
ده‌چوو یان بۆ جیهاد فه‌قیر و هه‌ژار ئه‌وه‌ی بیویستایه له
مه‌راسیمی حه‌ج ئاماده‌بووبایه ده‌هات و ده‌یان وت: که‌ی
ده‌رۆی ئیمه‌ش دین له‌گه‌لدا ئه‌ویش کۆی ده‌کردنه‌وه‌و
ده‌یوت: "وه‌رن پاره‌کانتان به‌ینن من ده‌خيله‌داری ئیوه‌م
"سندوقیکی ئه‌هینا پۆشاک‌ی ده‌دا به‌سه‌را ده‌یوت: هه‌ر
که‌سیک ئه‌وه‌ی له‌ گیرفانیه‌تی ئاماده‌ی کردوه‌و بۆ حه‌ج با
به‌هینێ له ژیره‌وه که‌س ئاگای لێ نه‌بێ بیخاته ناو
سندوقه‌که دواتر سندوقه‌که‌ی داده‌خست و ده‌یوت: من
ده‌خيله‌داری ئیوه‌م ده‌چین بۆ حه‌ج و دیننه‌وه‌ چیتان
پێویست بوو به‌ من ده‌لین ده‌فه‌رمووی: ئیتر به‌رێ
ده‌که‌وتن چه‌ندیان پێ ده‌چوو دواتر که‌ ده‌گه‌یشتنه شاری

مەككە و مەدینە لەو ئایبەت دەگەرا دانە بە دانە بەسەریاندا دەیووت: تۆ خیزانەكەت داوای چی لێ کردووی لە شاری مەدینە یان لە شاری مەككە ئینجا بۆی بکری ، دەیفەرموو: ئەو فلانە كەس تۆ چەندێك پارهت پێویستە ئەوتە وەرە با بتدەمێ پارهكەى ئەدایێ و حیسابەكەى خۆی ئەکرد بەم جوۆرە پارەى بۆ خەرج دەکردن دەخیلەدار یان بوو تا دەگەیشتنەووە شوینی خۆیان، كە دەرپۆشیتەووە دەیوت بوەستن لەگەڵتان دیم دانە بەدانە با ماله‌كانتان بزنام دەچوو بەردەم ماله‌كانیان گەچیکى پێ بوو دەرگای ماله‌كەیانى نیشان دەکرد بۆ ئەوێ بیان ناسیتەووە.

پاشان هەتا سێ رۆژ حاجیان سەرقالبوون بەمیوان بەرێ کردن دواى سێ رۆژەكە عبداللهی كورپی موبارەك ﷺ دەعوەتێكى باشی ئامەدە دەکرد ئینجا ئەگەرا بە دواى ئەو مالانەى دەست نیشانی کردوووە كە رەفیقی حەجی بوون بانگی دەکردن و دەهاتن، هەر هەموویان دەعوەت بوون لە

لای عبدالله‌ی کور‌ی موباره‌ک له دوای گ‌یرانه‌وه‌ی سه‌فه‌ری
 حه‌ج و دو‌عا‌کردن ده‌یوت: ئیتر من به‌رپرسی ده‌خیله‌داری
 ئی‌وهم ته‌واو بوو وهرن سندوقه‌که لای منه و کلیله‌که ب‌ین
 با بیکه‌ینه‌وه چه‌ندی تیام‌وه وه‌کو برا دابه‌شی بکه‌ین
 ده‌فه‌رمووی: سو‌یند به‌ خودا هه‌ژاری وا هه‌بوو هه‌شت
 دره‌می پ‌ی بوو بیست دره‌می وهرده‌گرته‌وه ده‌یوت:
 سو‌یند به‌خودا من له هه‌شت دره‌م زیاترم پ‌ی نه‌بووه!
 عبدالله‌ی کور‌ی موباره‌ک ﷺ ده‌یوت: سبحان الله تو‌ چو‌ن
 لات سه‌یره؟ ئه‌ی نازانی خودای گه‌وره به‌ره‌که‌ت ده‌خاته
 پارهی ئه‌و که‌سه‌ی که بچ‌ی بو‌ حه‌ج و ئه‌و که‌سه‌ی بچ‌ی بو‌
 جیهاد".

که‌واته ج‌یی خو‌یه‌تی حه‌ج کردن هاوش‌پوه‌ی
 پ‌یاو‌چا‌کانی پ‌یش‌ین ب‌یت چا‌که کارانه‌ب‌یت، هه‌تا خ‌وای گه‌وره

^{۱۱} انظر: (تاریخ دمشق) لابن عساكر (۳۵۷/۳۸) ، و (تهذيب الكمال) للمزي (۲۱/۱۶).

به میهره‌بان‌ی خو‌ی به حه‌جی ته‌واو لی‌مان وهرگیریت.
چونکه پی‌غهمبه‌ری ئازیز ﷺ ده‌فهرمووی: ((وَالْحَجُّ الْمَبْرُورُ
لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ))^{۱۲} واته: حه‌جی ته‌واو و چاک هیج
پاداشتیکی نییه که‌متر له به‌هه‌شت.

۵: حه‌جی ته‌واو پی‌ویستی به هه‌ول و ماندوو‌بوونی
ته‌واوه:

مه‌رجه‌کان‌ی حه‌جی ته‌واو ماندوو بوون و خو‌
ته‌رخان‌کردنی ته‌واوه بو‌ ئه‌و پرۆسه‌ گه‌وره و گرن‌گه‌ی
که‌ناوی حه‌جه، دایکی ئی‌مانداران پرسیاری له
خۆشه‌ویستمان ﷺ کرد ئایا پاداشتی من له ئاماده‌بوونی
حه‌ج و عومره چۆنه؟ خۆشه‌ویستمان ﷺ فهرمووی: ((عَلَى

^{۱۲} أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۱۲۶۳۹). أحمد (۷۳۵۴ و ۹۹۴۱ و ۹۹۴۸ و ۱۴۴۸۲). البخاري (۱۷۷۳)، مسلم (۱۳۴۹)، الشيخ الألباني (صحيح ابن حبان) (۳۶۹۶)

قَدْرٍ نَصَبِكَ أَوْ قَالَ: نَفَقَتِكَ))^{۱۳} واتە: چەندە ماندوو بووی وە
چەندە پارەت خەرج کردووە لە حەجدا ئەوەندە پاداشتت
بوۆ دەنووسری.

کەواتە هەر حاجیەک چرووکیەکە ی بباتە ئەوێ و
نان نەخوات و هەتا نەخۆش ئەکەوێ، بێگومان دەبی بە
بار بەسەر برا موسڵمانەکانیەو شتیکی چاکی نەکردوو،
یاخود کەسیکی دیکە دەچیت لە ئوتیل دەخەوێ و پالی لی
دەداتەو، یان دەچێ بوۆ بازارەکان سەرقالی ناسینی بازار و
شتومەک و کالای جۆراو و جۆرەکانە بەهەمان شیوە ئەمەش
کاریکی باشی نەکردوو.

بیر لە خۆت بکەرەو ئەیا تۆ بوۆ بازار چووی ئەیا ولات
و شاری خۆت پڕ نەبوو لە بازار بگرە هەندیک جار ئەیا
نرخەکە ی لای خۆت نزمتر نییە لەو نرخەو کە لەوێ

^{۱۳} أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (۱۳۰۱۵)، أحمد (۲۴۱۵۹)، البخاري (۱۷۸۷)، مسلم (۱۲۱۱)، الشيخ الألباني (صحيح ابن خزيمة) (۳۰۲۷).

دهیهینی ، خۆتی پیوه سه‌رقال ده‌که‌ی واجباتی حه‌ج و عومره و ئه‌جر و پاداشته گه‌وره‌کانی خۆتی پی له ده‌ست ده‌ده‌ی!!

ئیبین عه‌باس رضی‌الله‌تعالی‌عنہ ده‌فه‌رمووی: (مَا آسَى عَلَى شَيْءٍ فَآتِنِي مِنْ الدُّنْيَا إِلَّا أَنِّي لَمْ أَحُجَّ مَاشِيًا حَتَّى أَدْرِكَنِي الْكِبَرُ، أَسْمَعُ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ: ﴿يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ﴾ (الحج: ۲۷) ")^{۱۴} واته: سویند به خودا له م پیرییه‌مدا خه‌فه‌ت ناخۆم له سه‌ر هیج شتیک له دونیا که له ده‌ستم چووبی ته‌نها خه‌فه‌ت له یه‌ک شت ده‌خۆم ئه‌وه‌یه که من له گه‌نجیتیدا بوچی به‌پی نه‌چووم بو حه‌ج به سواری ولاغ چووم .

چونکه خودای گه‌وره ئه‌فه‌رمووی: (يَأْتُوكَ) یه‌که‌م جار (رِجَالًا) ئینجا (وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ)

^{۱۴} انظر: (اخبار مكة) للفاكهي (٨٤٠)، (شعب الايمان) (٣٦٩٤)، و (السنن الكبرى) للبيهقي (٨٦٤٤).

کەسانیک بە پێیه‌کانیان دین بەره‌و ماله‌که‌ی من دواتر سه‌ر
پشتی و لاخه‌وه کەسانیک تر دین.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی: سویند به‌خودا له‌گه‌ڵ خو‌ما
ئاگام لئ بوو که‌سه‌نی کوری ئیمامی عه‌لی عليه السلام: بیست
و پینج جار حەجی کرد له‌شاری مه‌دینه‌وه‌بو‌مه‌که‌که‌به
پئ سویند به‌خودا خاوه‌نی باشت‌ترین حوشت‌ر و باشت‌ترین
ئه‌سپ بوو سواری پشتی هه‌یچیان نه‌بوو له‌م سه‌ر و له‌و
سه‌ر، چونکه‌وتی: خودا داوای کردووه‌من به‌پئ بچم بو‌
ماله‌که‌ی^{۱۵}.

که‌واته‌ئهو موسلمانه‌به‌رپزه‌ی ده‌چئ بو‌حەج و
عومره‌پئویسته‌خوی ئاماده‌کا بو‌ناره‌حه‌تی سه‌فه‌ر، ده‌بی
له‌ئیستاوه‌خۆت ئاماده‌که‌ی بو‌ناره‌حه‌تی. رۆحت ماندووه
جه‌سته‌ت ماندووه‌پاره‌کانی گیرفانیشت ده‌که‌ویته

^{۱۵} انظر: (شعب الإيمان) للبيهقي (۳۶۹۰) وقال محققه: إسناده حسن.

ماندووو بوون که‌واته له ئیستاوه خۆتی بو ماندووکه، بۆیه ته‌لحه (ئیبین موسه‌ره‌ف ﷺ) ده‌فه‌رمووی : (عَنْ طَلْحَةَ يَعْنِي ابْنَ مُصَرِّفٍ، قَالَ: " مِنْ أَخْلَاقِ الصَّالِحِينَ أَنْ يَحْجُوا بِأَهْلِيهِمْ وَأَوْلَادِهِمْ ")^{۱۶} یه‌کی له نه‌ریتی پیاوچا‌کان نه‌وه‌یه که ژنانیان و مندالانیان ببه‌ن له‌گه‌ل خۆیان بو حه‌ج و عومره نه‌و نه‌رکه له به‌ر خودای گه‌وره بکیشن.

ئیمامی عومه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموویت: (حجذوا هذه النساء)^{۱۷} واته: (ئافه‌ته‌کانتان ببه‌ن بو حه‌ج له‌گه‌ل خۆتاندا).

^{۱۶} انظر: (شعب الایمان) للبيهقي (۳۸۳۶)

^{۱۷} انظر: (المصنف) ابن أبي شيبة (۱۳۷۰۴) وفي رواية (۱۳۷۰۵) عن مكحول رحمة الله قال (عليكم احجاج نساكنم).

6: حه‌جی ته‌واو پپووستی به شکۆمه‌ندی به‌رز راگرتنی
ئه‌و جیگه‌ پیرۆزانه‌یه:

حه‌جی ته‌واو و قبولۆ کراو بوۆ ئه‌و که‌سه‌یه که
پیرۆزی و شکۆمه‌ندی ئه‌و شوینه‌ پیرۆزه‌کانی نه‌شکاندبێ
چونکه ئه‌و شوینانه‌ پیرۆزترین شوینه له سه‌ر زه‌وی لای
خودای گه‌وره تبارک و تعالی ، خودای گه‌وره له‌و شوینه‌دا
داوای کردووه فهرموویه‌تی: ﴿وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ﴾ (البقره: ۱۹۷)
واته: موناغه‌شه‌و مشتومور له‌حه‌جدا نیه.

هه‌موو جوۆره دهمه‌قاله و شه‌ره قسه و ده‌نگ
به‌رزکردنه‌وه له‌ براه خۆت قه‌ده‌غه‌یه چونکه توۆ له
حه‌ره‌می خودای تبارک و تعالی ، ئه‌و ئیلحاده‌ی که خودای
گه‌وره هه‌رامی کردووه له‌ مه‌که‌دا بکری ماناکه‌ی: لادان و
ئه‌نجام دانی کاری چه‌وته.

ئیبین هه‌جهر له ئیبین عومه‌ره‌وه ده‌یگیریته‌وه ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ﴾
ده‌فه‌رمووی: ده‌زانی ئه‌و خراپه‌کاریه‌ی شاری مه‌که‌ که

خودای گه‌وره باسی کردوو مه‌به‌ستی پی‌ی چییه؟ وتیان:
چییه؟ فهرمووی: ئه‌وه‌یه بلیی (کلاوالله بلی واللہ) واته:
ئهرئ واللہ به‌زاتی خودا ناوالله^{۱۸}...هتد .

تۆ ئه‌زانی ئه‌لئی چی؟ تۆ ئه‌زانی له کوپیی؟ تۆ
هه‌لبژێردراوی ئه‌و خه‌لکه‌ی بو‌ لای خودای گه‌وره تبارک و
تعالی له به‌ر ئه‌وه باش ناگات له خۆت بی چی ئه‌که‌ی له
مه‌سه‌له‌ی موناغه‌شه هه‌تا موناغه‌شه له سיעریشدا زانایان
ده‌فهرموون: جائیز نییه، ئه‌گه‌ر به‌دلته بیکره ئه‌گه‌ر به
دلت نییه پی‌ویست ناکا ده‌نگ به سه‌ر دوکانداره‌که به‌رز
بکه‌یته‌وه چونکه ئه‌وه حه‌ره‌می خودایه .

بۆیه له جابیری کورپی عبدالله ﷺ ئه‌گیرنه‌وه که
(کان لایماکس فی الرقیة و الاضحیة و الکری إلى مکة)^{۱۹} جابیری
کورپی عبدالله ﷺ موناغه‌شه‌ی نه‌ده‌کرد له سی شتا

^{۱۸} انظر: (المطالب العالیة) لابن حجر العسقلانی (۳۶۸۴) وقال: اسناده صحیح.

^{۱۹} انظر: اتحاف الخیرة للبوصري (۳۲۱۰).

یه‌کیکیان: له کرینی حه‌یوان بو قوربانی ، هه‌روه‌ها مونا‌قه‌شه‌ی نرخ‌ی نه‌ده‌کرد و معامه‌له‌ی نه‌ده‌کرد، هه‌روه‌ها له‌گه‌ل و لا‌غداردا گه‌تو‌گو و چه‌ندو‌چوونی نه‌ده‌کرد که سواری پشتی و لا‌غه‌که ده‌بوو بو ئه‌وه‌ی بیانه‌گه‌یه‌نی‌ته شاری مه‌که‌که بلێ: که‌متر ده‌ خاترمان بگره‌ ده‌ تو‌زیک که‌متر ، ده‌یووت: ئه‌مه‌ بو خودایه‌ ، وه‌ هه‌روه‌ها له‌ رو‌قیه‌ ئه‌گه‌ر یه‌کیک رو‌قیه‌یه‌کی بخویندایه‌ چی داوا کردبایه‌ ده‌یدایێ وه‌ مونا‌قه‌شه‌ی له‌ گه‌ل نه‌ده‌کرد.

ئه‌و شوینه‌ شکۆمه‌نده‌ پیرۆزه‌ چه‌ند تیایدا کاری خیر و چاکه‌ گه‌وره‌یه‌، ئه‌بێ وریابیت خراپه‌ش وه‌کو ئه‌وه‌. ئیبن مه‌سعود و ئیبن عباس و ئیبن و عومه‌ر و مواه‌د ده‌فه‌رموون ﷺ: (تضاعف السيئات كالحسنات)^{۲۰} واته‌: کاری

^{۲۰} انظر: (الاداب الشرعية) ابن مفلح (۹۹/۱) وهو قول الامام أحمد بن حنبل، و (أحياء علوم الدين) للغزالي (۲۴۳/۱) ، و الهيثمي (الزواجر) (۳۳۴/۱) ، و الصالحی (سبل الهدی) (۱۱۰/۳). وقال بعض العلماء (الزيادة تكون في الكمية لا في العدد).

چاکە و خراپە لەو شوێنە پىرۆزەدا چەندەها جارە دەبێت. واتا هاوتەرىبن ئەگەر نوێژى تىايدا سەد هەزار نوێژى ، ئەى درۆ تىايدا چەند درۆیە؟ ئەى غەيبەت تىايدا چەند غەيبەتە.

هەر وەها عبداللەى كورى عەمرى كورى عاص رضي الله عنه هەر كاتىك بەهاتبايە بۆ حەج نەيدەوێرا لە سنورى حەرەمى مەككە لای ئەدا بۆ نوێژ، دەچوو نزیكترین مزگەوتى ناو حەرەمەو نوێژ تەواو بووايە دەچوووە بۆ لای خیمە و دەوارەكەى كە لە دەرەوى سنورى حەرەمە دەيوت: ئەو حەرەمى خودايە ناتوانم هەموو جوۆرە قسەيەكى تىدا بلىم يان هەموو جوۆرە هەلسوكەوتىكى تىدا ئەنجام بەدم، بۆ چاكەكان دىمە ئىرە بۆ ئىشى دى دەچمە دەرەو.

هەر بۆيە ئىبن عەباس رضي الله عنه كە خۆى نىشتەجى بووى ئەو شارە پىرۆزە بوو (شارى مەككەى پىرۆز) لە كۆتايى تەمەنيا فەرمووى: (لم يبق لي الاحسانات أخشى أن تذهبها

حرمة هذه النية)^{۲۱} بهو پیریهمه‌وه چهند چاکه‌یه‌کی که‌مم
 ماوه دهرسییم ریز و شکۆ و پیرۆزی ئەم که‌عبه‌یه هەر
 هه‌مووی بسووتی له بهر ئەوه بریاری دا شاری مه‌ککه‌ی
 به‌جیه‌یشت و چوو له شاری تائیف نیشته‌جی بوو هه‌تا
 وه‌فاتی کرد.

ئا له بهر ئەمه‌یه که پی‌غه‌مبه‌ری ﷺ نازیز
 ده‌فه‌رمووی: ((إِذَا قَضَىٰ أَحَدُكُمْ حَجَّهُ فَلْيَعَجِّلِ الرِّحْلَةَ إِلَىٰ أَهْلِهِ
 فَإِنَّهُ أَعْظَمُ لِأَجْرِهِ))^{۲۲} واته: هەر که‌سیک له ئیوه ئەگەر
 مه‌راسیمی حه‌ج و عومره‌ی کۆتایی پی هی‌نا به په‌له
 بگه‌ریته‌وه ناو مال و مندالی چونکه ئەوه گه‌وره‌تره بو
 پاداشتی.

^{۲۱} انظر: (شرح زاد المستنقع) محمد بن محمد بن مختار الشنقيطي (۲۱۱/۱) وقال بعضهم بل
 سببه ما حصل بينه وبين ابن الزبير رضي الله عنهم جميعاً؟
^{۲۲} أخرجه: الدارقطني (سنن) (۲۷۹۰)، البيهقي (السنن الكبرى) (۱۰۳۶۳)، ابن حجر (اتحاف
 المهرة) (۲۲۳۵۴)، الشيخ الألباني (الجمع الصغير وزيادته) (۷۳۴)، و(سلسلة الاحاديث
 الصحيحة) وثئ من فقها و فواندها (۱۳۷۹).

۷: حه‌جی ته‌واو پئویستی به دونیا نه‌ویستی و قیامه‌ت دۆستی هه‌یه:

به حه‌سه‌نی به‌صریان ﷺ وت پیغه‌مبه‌ری ﷺ نازیز
نه‌یفه‌رمووو حه‌جی ته‌واو و چاکه‌کار پادا‌شتی به‌هه‌شته؟
وتی: به‌ئێ به‌لام نیشانه‌کانی ده‌زانی چییه؟ (الحج المبرور ان
یرجع زاهداً فی الدنيا راغباً فی الآخرة)^{۳۳} واته: هه‌ر که‌سیک له
حه‌ج هاته‌وه دونیای لا که‌م و نه‌ویست بوو وه قیامه‌ت
ویست بوو ئەوه نیشانه‌ی ئەوه‌یه حه‌جه‌که‌ی قبول کراره
إن شاء الله، بۆیه نیشانه‌یه‌کی تری حه‌جی ته‌واو ئەوه‌یه
ئهو مروّقه بگۆرێ، سه‌ری تاشی وه‌کو ئەو کاته‌ی که له
دایک بوو پاک بۆوه که‌واته لی‌ره‌وه تا ئەتوانێ با ئەو
پاکیه‌ی خۆی راگرێ ، به تایبه‌ت له‌و تاوانانه‌ی که
به‌رامبه‌ر براییانی خۆی ئەنجامی داوه، یه‌کێک له‌ پیاوچاکان

^{۳۳} انظر: (السبيل الى حج المبرور) (ج ۱ / ص ۷)، حتى يكون حجنا مبرورا (ج ۱ / ص ۱۰)،
رسائل الى الحجاج والمعتمرين (ج ۱/ص ۳)

دەفەر مووی: (مئة ذنب بين العبد وربه أهون من ذنب بينه وبين الناس) ؟ واتە: سەد گوناھە وردەى نىوان بەندە و خودای خوێ ئاسانتەرە لە یەك گوناھى نىوان خوێ و برا موسلمانەکانى .

هەول بەدە ئەو حەجەى كەوا بە دەستت هیناوە پووجى نەكەیتەو، ئەگەر بە چوونت بۆ لای فالجى نوێژى چل رۆژت رەشكریتەو، ئەگەر پارەیهكى زۆرى خیر و زەكاتت بە یەك منەت كردن پووج ببیتەو، ئەگەر رۆژیهكى درێژى شانزە سەعاتى هاوینت بە كۆمەئێك تاوان پووج نەكەیتەو، ئایا حەجیش خۆ دەبێ بە كردهو، گەلێكى ناپەسەند پووج نەبیتەو؟

پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رمووی: ((ان سوء الخلق
يفسد العمل كما يفسد الخل العسل))^{۲۴} واته: ره‌وشتی چه‌وت
و ناشیرینی کرده‌وه چاکه‌کانت بوگه‌ن ده‌کا و له ده‌ستی
ده‌ده‌ی ، وه‌ک چۆن سرکه‌ بکرێته هانگوینه‌وه خراپی
ده‌کات.

به‌جی له ده‌ستی ده‌ده‌ی؟ به‌ ره‌وشت چه‌وتی و
ناشیرین له گه‌ل برایانی موسلمانانی خۆت ، پێغه‌مبه‌ری
خودا ﷺ جیهاد و حه‌جی به‌ یه‌که‌وه ناو بردوه‌و له
فه‌رمووده‌یه‌کدا به‌مجۆره هاتوه‌و: ((عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّهَا قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، نَرَى الْجِهَادَ أَفْضَلَ

^{۲۴} جامع الأحاديث (۱۳۱۶)، كنز العمال (۷۳۴۷)، فيض القدير (۴۷۲۲ و ۴۸۵۲)، تخریج
احاديث احياء علوم الدين (۲۴۲۸)، المسند الجامع (۸۰۵۰)، مسند عبد بن حميد
(۷۹۹)، (الصحيحه) (۹۰۶)، (صحيح الجامع) (۱۷۵)، و (ترابعات) (۱۹).

الْعَمَلِ، أَفَلَا نُجَاهِدُ؟ قَالَ: «لَا، لَكِنَّ أَفْضَلَ الْجِهَادِ حَجٌّ مَبْرُورٌ»^{۲۵}
 واته: جوانترین و چاکترین جیهاد به‌راستی حه‌جیکی
 قبول کراره ، فهرموویه‌تی: (جیهاد الکبیر و الصغیر و
 الضعیف و المرأه الحج و العمره)^{۲۶} واته: جیهادی به‌سالآچوو و
 کهم ته‌مهن و بی‌توانا و ئافرمت (الحج و العمره) له
 یه‌کیک له غه‌زاکانا پی‌غهمبه‌ری خودا ﷺ جارچیه‌کی نارد
 تا ئه‌و جاره بدا به‌ناو موسلماناندا و فهرمووی: ((مَنْ ضَيَّقَ
 مَنزِلًا أَوْ قَطَعَ طَرِيقًا فَلَا جِهَادَ لَهُ))^{۲۷} واته: ئاگاداربن ههر
 که‌سیک جیی دانیشتنیک له موسلمان ته‌سک بکا و

^{۲۵} اخرجه: البخاري (۱۵۲۰ و ۲۷۸۴)، مسند ابی یعلی الموصلي (۴۷۱۷)، (السنن الکبری) للبیهقي (۱۷۸۰۵)، (شرح السنة) للبقوي (۱۸۴۸)، (نیل الأوطار) للشوکاني (۳۳۰۳)، (صحیح الترغیب و الترهیب) للشیخ الألبانی (۱۰۹۹).

^{۲۶} أخرجه: شیخ الالبانی فی (صحیح النسائي) (۲۶۲۶).

^{۲۷} أخرجه: احمد (المسند) (۱۵۶۴۸)، أبی داود (السنن) (۲۶۲۹)، ابی یعلی الموصلي (المسند) (۱۴۸۳)، (المعجم الکبیر) للطبرانی (۴۳۴ و ۴۳۵)، (السنن الکبری) للبیهقي (۱۸۴۵۸)، ابن الأثیر (جامع الاصول) (۳۰۰۵)، الشیخ الألبانی فی (صحیح ابی داود) (۲۳۶۴)، و (صحیح الجامع) (۶۳۷۳)، و (المشکاة) (۳۹۳۰).

ناره‌حه‌تیان بکات، وه‌هه‌ر که‌سیک له‌رپڤگه‌یه‌کی موسلماناندا دابنیشی و هوکاری گرتنی ئه‌و رپڤگه‌یه‌ بی‌ت، وه‌هه‌رکه‌سیک ئازاری موسولمانیک بدات پاداشتی جیهادی ده‌ست ناکه‌و‌یت و هه‌مووی پووج ده‌بیته‌وه. که‌واته له‌ هه‌جیشدا به‌و جو‌ره‌یه ، ئه‌ی ئه‌گه‌ر وا بکا له‌ هه‌جدا؟

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمووی: ((مَنْ غَزَا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ تَعَالَى وَأَطَاعَ الْإِمَامَ وَأَنْفَقَ الْكَرِيمَةَ وَيَأْسَرَ الشَّرِيكَ وَاجْتَنَبَ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ فَإِنَّ نَوْمَهُ وَتَبَهُهُ أَجْرٌ كُلُّهُ وَأَمَّا مَنْ غَزَا فِخْرًا وَرِيَاءً وَسُمْعَةً وَعَصَى الْإِمَامَ وَأَفْسَدَ فِي الْأَرْضِ فَإِنَّهُ لَنْ يَرْجِعَ بِالْكَفَافِ))^{۲۸} واته:

هه‌ر که‌سیک بچ‌ی بو‌غه‌زا یان بچ‌ی بو‌حه‌ج له‌ به‌ر خودای گه‌وره‌ بر‌وا وه‌ گو‌ی‌ر‌ایه‌ل بی‌ بو‌ به‌ر‌پ‌رس و سه‌رقافله‌ که‌ی و ئه‌وه‌ی که‌ له‌ گه‌ل‌یا‌یه‌تی، پاشان پاره‌ی

^{۲۸} أخرجه: علاء الدين (كنز العمال) (۱۰۶۰۵)، (مرقاة المفاتيح شرح مشكاة المصابيح) (۳۸۴۶)، (موسوعة اطراف الحديث) زغلول (۹۴۹۸۸۶)، الألباني (صحيح الترغيب) (۱۳۳۳)، (الجامع الصغير وزيادته) (۷۶۲۳).

حەلەلەیش بخاتە گەر بۆ ئەم مەراسیمە، هەرودەها دڵنەوایی
هاورپێانی حاجی خۆی بکا بەتایبەت ئەوانەى دەست کورتن
و هەژارن، کێشە و ئاژاوە نەنیتەووە لە روێشتن و
هاتنەویدا بۆ حەجکردن و جیهاده...پاداشتهکەى ، ئەوێه
کەهەموو شەو و روژەکان بۆ دەبیتە ئەجر و پاداشت
تەنانەت خەوتن و هەموو کارەکانى تریشى.

ئەى کەسێک بە پێچەوانەووە ئەگەر لە بەر خودا
نەرۆات یاخود سەرپێچى سەرقاڤلە و پێشەوای خۆى بکات،
یان پارەى حەلەل نەبا بۆ ئەم سەفەرە، یان بە دەم برا
هەژارەحاجیهکانى هاو سەفەریهوە نەبیت و خۆى بە دوور
نەگرى لە ئاژاوە و کێشەنانەووە...؟! دڵنیابى ئەووە هیچ
پاداشتى دەست ناکەوێت و بە سەلامەتى نایەتەووە
هەرچى تاوانى هەیه لە سەرى هەژمارە بێت.

کەواتە ئە‌ی ب‌رای ح‌اجی گ‌ەر چ‌وویتە‌و‌ە ئە‌و‌ی و‌ریا ب‌ە
ک‌یشە و ئ‌ازا‌و‌ە ن‌انە‌و‌ە لە‌س‌ەر ه‌یچ ش‌ت‌یک در‌وست م‌ە‌ک‌ە،
لە‌س‌ەر پ‌اس و لە‌ س‌ەر ئ‌وت‌یل... ه‌ت‌د.

ر‌ینگ‌ە ب‌ە م‌وس‌ل‌مانان م‌ە‌گ‌رەو لە‌ر‌پ‌رە‌و‌ە‌کان دام‌ە‌ن‌یش‌ەو
ب‌ە ئ‌ارە‌زو‌وی خ‌ۆت، ن‌ویژ لە‌ه‌ه‌م‌وو س‌ەرە ر‌ینگ‌ە‌یە‌ک‌دام‌ە‌ک‌ە و
ر‌پی م‌وس‌ل‌مانان م‌ە‌گ‌رە، پ‌ارە‌ی ح‌ە‌ل‌ال ب‌ەرە ب‌ۆ ئە‌م س‌ە‌ف‌ەرە،
ر‌ە‌و‌شتت ب‌ە‌رز ب‌ی لە‌گ‌ە‌ل ب‌رایانی خ‌ۆت، لە‌ق‌ە‌س‌ە‌ی
ب‌ەر‌پ‌رس‌ە‌کانی خ‌ۆت ک‌ە لە‌و‌ی لە‌ گ‌ە‌لتان د‌ەر‌م‌ە‌چ‌ۆ (م‌ە‌گ‌ەر
پ‌ی‌چ‌ە‌وان‌ە‌ی ش‌ەر‌ع ب‌ی‌ت) چ‌ون‌ک‌ە ئە‌وان‌ە ب‌ۆ خ‌ز‌م‌ە‌تی ت‌ۆ
ه‌ات‌وون وە لە‌ س‌ەر‌و‌وی ه‌ە‌م‌ووش‌یان‌ە‌و‌ە ن‌ی‌ی‌ە‌تت پ‌اک ب‌ک‌ەرە‌و‌ە
ب‌ۆ‌چی چ‌و‌وی ب‌ۆ ئە‌و‌ی .

دووهم: ئەوانه‌ی حه‌جیان به‌نسیب نه‌بووه چۆن له‌و

پاداشته‌گه‌وره‌یه‌ بی‌به‌ش نه‌بن؟

ئه‌گه‌رچی فه‌ریزه‌ی حه‌ج هه‌موو باوه‌رداریکی راسته‌قینه‌ له‌سه‌ریه‌تی جیبه‌جیی بکات ئه‌گه‌ر توانای هه‌بوو، به‌لام له‌هه‌مان کاتدا هه‌موو موسلمانیک ده‌توانیت له‌ پاداشت و ئه‌جری ئه‌و عیبادته‌ گه‌وره‌یه‌ بی‌به‌ش نه‌بی‌ت ئه‌گه‌ر هاتوو حه‌جی له‌ ده‌ست چوو یاخود به‌نسیب نه‌بوو یاخود عوزری شه‌ری هه‌بوو... هتد، بۆ فه‌ره‌بووکردنه‌وه‌ی ئه‌و فه‌ریزه‌ی حه‌ججه‌ و بی‌به‌ش نه‌بوونی له‌و ئه‌جر و پاداشته‌گه‌وره‌یه‌ به‌گرتنه‌به‌ری ئه‌م خالانه‌ی خواره‌وه‌ ده‌بی‌ت:

۱- نیه‌ت پاکی بۆ خودای گه‌وره‌:

ئه‌گه‌ر نیه‌تی چوون بۆ حه‌ج هه‌بی‌ت (إن شا. الله) و راستگۆ بی‌ت له‌گه‌ڵ ئه‌و نیه‌ته‌یدا، خودای گه‌وره‌ له‌ سه‌ر ئه‌و نیه‌ته‌ی پاداشته‌ی گه‌وره‌ی ده‌داته‌وه‌، پی‌غه‌مبه‌ری خودا

دەربارە‌ی ئەو جوۆره نیه‌ته دەفه‌رمووی: ((مَنْ آتَىٰ
فِرَاشَهُ، وَهُوَ يَنْوِي أَنْ يَقُومَ فَيُصَلِّيَ مِنَ اللَّيْلِ، فَغَلَبَتْهُ عَيْنُهُ حَتَّىٰ
يُصْبِحَ، كُتِبَ لَهُ مَا نَوَىٰ، وَكَانَ نَوْمُهُ صَدَقَةً عَلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ))^{۲۹}
واته: هەر كه‌سێك چوو‌ه سه‌ر حیگا بو‌ خه‌وتن و پێش
ئهو‌ی بخه‌وی نیه‌ت بینێ له‌ دلی خویدا بلێ ئەم شه‌و
هه‌لدسته‌م بو‌ شه‌و نوێژ، ئەو کات خه‌به‌ری نه‌بووه‌ تا
نوێژی به‌یانی، خودای گه‌وره‌ به‌و نییه‌ته‌ی كه‌ هه‌یبوو
شه‌و نوێژه‌ی بو‌ ده‌نووسی و خه‌وتنه‌كه‌شی ده‌بیته‌ خێر و
چا‌كه‌.

كه‌واته‌ ئەو كه‌سه‌ی كه‌ حه‌جی نه‌كردوو‌ه له‌ ئیستاوه‌
نییه‌ت بخاته‌ دلیه‌وه‌ كه‌ له‌به‌ر خودای گه‌وره‌ بچێ ئەو
فه‌ریزه‌یه‌ جیبه‌جی بکات، پشتیوان به‌خوای گه‌وره‌ وه‌ك

^{۲۹} انظر: سنن ابن ماجة (۱۳۴۴)، (سنن الکبری للنسائي (۱۴۶۳)، (صحیح ابن خزیمة) لابن
خزیمة (۱۱۷۲) ، (السنن الکبری) للبیهقی (۴۷۲۴)، (جامع الأصول) لابن الاثیر (۴۱۸۶)،
الشیخ الألبانی فی و (صحیح الترغیب و الترهیب) (۲۱ و ۶۰)

ئه‌وه وایه حه‌جه‌که‌ی کردبێ، به‌لام به‌و مهرجه‌ی راستگۆ
بیت له‌گه‌ڵ ئه‌و نیه‌ته‌ی که له دلیایه‌تی.

۲- له‌دلئه‌وه غه‌مگین بیت به‌ نه‌چوونی بۆ ئه‌و فه‌ریزه
گه‌وره‌یه:

یه‌کیکی دیکه له‌و ریگایانه‌ی که واده‌کات پاداشتی
چوونمان بۆ حه‌ج کردن ده‌ست که‌ویت ئه‌گه‌رچی
نه‌رۆیشتوین و له‌ ولاتی خو‌مانین، بریتیه له‌ غه‌مباربوون
و دلته‌نگیت له‌ نوچوونت بۆ فه‌ریزه‌ی حه‌ج جا به‌ هه‌ر
هۆکاریکی شه‌رعی بیت.

پیغه‌مبه‌ری نازیز ﷺ له‌ سه‌فه‌ره‌ پر گه‌رما و
ناپه‌حه‌تی‌ه‌که‌ی ته‌بوو‌کا که په‌نجا رۆژیان پێ چوو له
گه‌رانه‌وه‌یه‌ فهرمووی: ((لَمَّا رَجَعَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ مِنْ غَزْوَةِ تَبُوكَ فَدَنَا مِنَ الْمَدِينَةِ قَالَ: «إِنَّ بِالْمَدِينَةِ لَقَوْمًا
مَا سَرْتُمْ مَسِيرًا، وَلَا قَطَعْتُمْ وَادِيًا، إِلَّا كَانُوا مَعَكُمْ فِيهِ» قَالُوا: يَا

رَسُولَ اللَّهِ، وَهُمْ بِالْمَدِينَةِ؟ قَالَ: «وَهُمْ بِالْمَدِينَةِ حَبَسَهُمُ الْعُدْرُ»^{۳۰}
 فهرمووی: ئیوه لهو سه‌فه‌ره‌تانا چه‌نده ماندوو بوون و
 چه‌نده ریگه‌تان بری بی و چه‌نده پاره‌تان به خه‌رج کردن
 دابی بو خودا...هتد برابانیکتان هه‌ن له ناو شاری مه‌دینه
 به وینه‌ی ئیوه پاداشتیان وهرگرتوو. وتیان: چۆن خو
 ئەوان له مه‌دینه‌ن؟

بی‌غهمبه‌ری خودا ﷺ فهرمووی: له‌به‌ر ئەوه‌ی ئەوانه
 که‌م ده‌ست و هه‌ژار و که‌م ئەندام بوون و عوزریان هه‌بوو،
 به‌لام دیاره زۆر زۆر خه‌فه‌تبار بوون و غه‌مبار و چاو پر
 فرمیسک بوون له‌وه‌ی که‌م توانایان نه‌بووه‌و پاره‌یان نه‌بووه
 بو ئەم غه‌زایه به‌شدار بن .

^{۳۰} أخرجه: احمد (المسند) (۱۲۰۰۹ و ۱۲۶۲۹ و ۱۲۸۷۴ و ۱۳۲۳۷)، البخاري (۴۴۲۳)، (سنن)
 ابن ماجة (لابن ماجة (۲۷۶۴)، (سنن ابي داود) (۲۵۰۸)، مسند البزار (۷۲۹۷)، (مستخرج
 ابي عوانة) (۷۴۵۵)، الألباني (صحيح ابن حبان) (۴۷۳۱)

که‌واته ئەو که‌سه‌شی که‌وا غه‌مبار بی له سه‌ر
 ئاماده‌نه‌بوونی مه‌راسیمی حه‌ج به هیوایه‌ی (إن شاء الله)
 خودای گه‌وره‌ش به‌هه‌مان پادا‌شتی شاد بکات.

۳- سه‌ردانی مزگه‌وت به مه‌به‌ستی زانستی و زانیاری:

یه‌کیکی دیکه له‌و ریگایانه‌ی که واده‌کات پادا‌شتی
 چوونمان بۆ حه‌ج کردن ده‌ست بکه‌وێت له‌نزیک مال و
 گه‌ره‌کانی خۆماندا بریتیه له‌ چوون بۆ مزگه‌وت به
 مه‌به‌ستی فی‌ربوون و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی زانستی شه‌رعی،
 پی‌غه‌مبه‌ری ئازیز ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: ((مَنْ غَدَا إِلَى الْمَسْجِدِ لَا
 يُرِيدُ إِلَّا أَنْ يَتَعَلَّمَ خَيْرًا أَوْ يَعْلَمَهُ، كَانَ لَهُ كَأَجْرِ حَاجٍ تَامًا
 حِجَّتُهُ))^{۳۱} واته: هه‌ر که‌سێک به‌رێ که‌وێ بۆ یه‌کیک له
 ماله‌کانی خودا ته‌نها بۆ مه‌به‌ستی خێر و فی‌ربوونی

^{۳۱} انظر: (المعجم الكبير) للطبراني (٧٤٧٣)، (مجمع الزوائد ومنبع الفوائد) للهيثي (٥٠٠)،

(جامع الأحاديث) للسيوطي (٢٢٩٩٧)، (صحيح الترغيب والترهيب) للألباني (٨٦)

عیلمیکی شه‌ری یاخود عیلمیکی شه‌ری فی‌ری خه‌لکان
بکا بو هه‌ردوو لایان پاداشتی حه‌جیکی ته‌واو ده‌نوسری.

٤- سه‌ردانی مزگه‌وت به مه‌به‌ستی نه‌نجامدانی
نو‌یژکردن تیایدا:

یه‌کیکی دیکه لهو ریگایانه‌ی که واده‌کات پاداشتی
چوونمان بو حه‌جج کردن ده‌ست که‌ویت نه‌گه‌رچی
نه‌رۆیشتوین و له‌ولاتی خو‌مانین، بریتیه له چوونمان بو
مزگه‌وت بو نه‌نجامدانی نو‌یژی به‌کۆمه‌ل یاخود
نه‌نجامدانی نو‌یژی سونه‌تی چیشته‌نگاو، لهو باره‌یه‌وه
پیغه‌مبه‌ری نازیز ﷺ ده‌فه‌رمووی: ((مَنْ مَشَىٰ إِلَىٰ صَلَاةٍ
مَكْتُوبَةٍ وَهُوَ مُتَطَهَّرٌ كَانَ لَهُ كَأَجْرِ الْحَاجِّ الْمُحْرِمِ، وَمَنْ مَشَىٰ إِلَىٰ
سُبْحَةِ الضُّحَىٰ كَانَ لَهُ كَأَجْرِ الْمُعْتَمِرِ))^{٣٣} واته: هه‌ر که‌سێک
به‌ری که‌وی بو نه‌نجام دانی نو‌یژیکی فه‌رز له مزگه‌وته‌که‌ی

^{٣٣} أخرجه: احمد (٢٢٣٠٤ و ٢٢٣٥٨)، الألباني (صحيح الترغيب) (٣٢٠)، (صحيح الجامع) (٦٢٢٧)، (صحيح ابى داود) (٥٥٨).

نزیک‌ی خو‌یان پاداشتی هاوشیوه‌ی نه‌و حاجیه‌یه که له‌پۆشاک‌ی ئیح‌رام‌دایه ، نه‌گه‌ر به‌رپۆ که‌وت بۆ مزگه‌وت بۆ نه‌نجام دانی نو‌یژی چیشته‌نگاو پاداشتی وه‌کو پاداشتی عومره‌کارێک وایه .

٥- نه‌نجامدانی نو‌یژی به‌یانی به‌ کۆمه‌ل و نه‌رپۆیشتن هه‌تا خو‌ر هه‌لدی:

رینگایه‌کی دیکه که واده‌کات پاداشتی چوونمان بۆ حه‌جج کردن ده‌ست بکه‌ویت، بریتیه له چوون بۆ مزگه‌وت به مه‌به‌ستی نه‌نجامدانی نو‌یژی به‌یانی به‌کۆمه‌ل، پیغه‌مبه‌ری ئازیز ﷺ ده‌فه‌رمووی: ((مَنْ صَلَّى الْفَجْرَ فِي جَمَاعَةٍ، ثُمَّ قَعَدَ يَذْكُرُ اللَّهَ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ، كَانَتْ لَهُ كَأَجْرِ حَجَّةٍ وَعُمْرَةٍ))^{٣٣} واته: هه‌ر که‌سیک نو‌یژی

^{٣٣} انظر: (شرح السنة) للبخاري (٧١٠)، (مِرْقَاةُ الْمَفَاتِيحِ شَرْحُ مَشْكَاتِ الْمَصَابِيحِ) (٩٧١)، (جامع الأصول) للسيوطي (٧٠٦١)، (تحفة الأشراف بمعرفة الأطراف) لجمال الدين (١٦٤٤)، (كنز

به‌یانی بکا به‌ کۆمه‌ڵ و دانیشی و یادی خودا بکا هه‌تا رۆژ هه‌ڵدی پاشان دوو رکعات سووننه‌ت بکا، ئه‌وا پاداشتی حەجی و عومره‌یکی ته‌واو ته‌واو ته‌واوی هه‌یه.

ئه‌وه‌ی جیگه‌ی سه‌رنجه‌ ئه‌م پاداشتانه‌ راسته‌ پاداشتی به‌جیگه‌یانندی حەج یاخود عومره‌ن، به‌لام ده‌بیت بزانی که نابیته‌ هۆی لاجوونی فریزه‌ی حەج له‌سه‌رمان.

٦- به‌ده‌نگه‌وه‌ چوون و راپه‌راندنی کاری موسلمانان:

به‌ده‌نگه‌وه‌ چوونی برا موسلمانه‌کانمان بۆ راپه‌راندن و کار ئاسانی کردنی کاره‌کانیان یه‌کیکی دیکه‌یه‌ له‌و ریگایانه‌ی که پشت به‌خودای گه‌وره‌ ده‌بیته‌ هۆی به‌ده‌سته‌ینانی پاداشتی فه‌ریزه‌ی حەج، چونکه‌ به‌ده‌نگه‌وه‌ رۆیشتن بۆ کاری موسلمان خیر و پاداشتی گه‌وره‌ی له‌دوایه‌ و پیغه‌مبه‌ری ئازیز ﷺ ده‌فه‌رمووی: ((وَلَا تَأْكُلْ أَمْثَالَهُ مَعَ أَهْلِهِ))

العمال) للمتقي الهندي (٢٠٢٧٦ و ٢١٥٠٨)، (روضه‌ المحدثین) (٤٦١٧)، (المشكاه) (٩٧١)، (صحيح الترغيب) (٤٦٤)، (الصحيحه) للشیخ الألبانی (٣٤٠٣)

المُسْلِمِ فِي حَاجَةٍ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَعْتَكِفَ فِي هَذَا الْمَسْجِدِ
 شَهْرًا))^{٣٤} واته: ئەگەر له‌گه‌ڵ برایه‌کی موس‌لماندا به‌پێ
 به‌رپێکه‌وم بۆ ئەوه‌ی کارپێکی بۆ ئەنجام بده‌م ئەمه‌م لا
 خۆشه‌ویستره‌ له‌ مانه‌وه‌ی یه‌ک مانگ عیباده‌ت (ئیع‌تکاف)
 واته: شه‌وه‌کانی هه‌مووی شه‌ونویژ بکه‌م رۆژه‌کانی هه‌مووی
 به‌رۆژوو بچم له‌ مرگه‌وته‌که‌ی خۆمدا.

سه‌رنج بده‌ پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رمووی له‌گه‌ڵ
 برایه‌کی موس‌لماندا نه‌یفه‌رموو برایه‌کی موخ‌لیص و
 موته‌قی و صالح و باش...هتد، هه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌یه
 هه‌سه‌نی به‌صری ﷺ قسه‌یه‌که‌مان به‌بیر دینیته‌وه
 ده‌فه‌رمووی: "مَشِيكَ فِي حَاجَةٍ أَخِيكَ خَيْرٌ لَكَ مِنْ حَاجَةٍ بَعْدَ

^{٣٤} انظر: (معجم الكبير) للطبراني (١٣٦٤٦)، (الجامع الصغير وزيادته) (١٧٦)، (كتر العمال)
 للمتقي الهندي (٤٣٥٨٢)، (موسوعة اطراف الحديث) (٤٧٥٠ و ٢٩٠٠٥٨)، (موسوعة
 التخريج) (٢٢٩٢٣)، (الصحيحة) (٩٠٥)، (صحيح الترغيب) (٢٦٣٢).

حَجَّةٌ^{٣٥} واته: هه‌نگاو هه‌له‌ینانه‌وه و چوونت له‌گه‌ل
برایه‌کی موسلماندا بو ئه‌وه‌ی که کار ئاسانیه‌کی بو بکه‌ی
کاریکی بو ئه‌نجام بده‌ی باشتره بو‌ت له حه‌جی سووننه‌ت
له دوا‌ی سووننه‌ت .

معاذ بن الحکم له الحسن البصری ده‌گیریته‌وه
که فه‌رموویه‌تی: "اذا قفلوا فالتقوهم و صافحوهم قبل أن
یخالطوا الذنوب فان البركة فی ایدیهم " واته: حاجیان که
گه‌رانه‌وه برۆن به پێشوازیانه‌وه برۆن سه‌لامیان لی بکه‌ن
ته‌وقه‌یان له‌گه‌لدا بکه‌ن چونکه ده‌ستیان هه‌یشتا پاکه له
گوناح و تاوان هه‌موویان به پاکی هاتوونه‌وه له لای خودای
گه‌وره تبارک و تعالی.

^{٣٥} انظر: (قضاء الحوائج) لأبن أبي الدنيا (١٠٣)، (فیض القدير) للمناوي (٨٩٦١)، (اتحاف
السادة المتقين) لمحمد بن محمد الحسيني الزبيدي (ج٦ / ص ٢٩١)، (دلیل الفالحین
لطرک ریاض الصالحین) لمحمد بن علان الصدیقی (ج٣ / ص ٣٨).

٧- به دهسته‌پنانی (بدل حج) یاخود ئەنجامدانی عومره له مانگی رهمه‌زاندا:

یه‌کیکی دیکه لهو ریڭایانه‌ی که واده‌کات پاداشتی چوونمان بۆ حه‌جج کردن ده‌ست که‌وێت ده‌توانی حه‌جی له‌جیاتی بۆ بکات، ئەگەر ههر نه‌یتوانی به‌ده‌ل حه‌ج و پاره‌ی نه‌بوو ئەتوانی خۆی بچۆ بۆ عومره له مانگی رهمه‌زانی پیروژدا، لهو باره‌یه‌وه پیڤه‌مبه‌ری نازیز ﷺ ده‌فه‌رمووی: ((عُمْرَةٌ فِي رَمَضَانَ تَعْدِلُ حِجَّةً))^{٣٦} ئەنجام دانی عومره‌یه‌ک له مانگی رهمه‌زان دا وه‌کو یه‌ک حه‌ج وایه له گه‌ل خۆمدا(واتا له‌گه‌ل نازیزماندا ﷺ).

ئهی ئەگەر نه‌یتوانی له رهمه‌زاندا ، ئەوا له‌ههر کاتیکی تردا بدات عومره ئەو پاداشته‌ی ده‌سه‌ده‌که‌وێت،

^{٣٦} اخرجه: ابن ابی شیبه (المصنف) (١٣٠٢٨)، احمد (٢٨٠٨ و ١٤٧٩٥ و ١٤٨٨٢ و ١٥٢٧٠ و ١٧٥٩٩ و ١٧٦٠١ و ١٧٦٦١ و ٢٧٢٩١)، الدارمی (السنن) (١٩٠٢)، الترمذی (السنن) (٩٣٩)، (السنن الکبری) للبهقی (٨٧٤٤)، (صحيح ابن حبان) (٣٧٠٠) (صحيح الترغيب) للشيخ الألباني (١١١٨).

خۆشه‌ویست فهرموویه‌تی: ((الْعُمْرَةُ الْحَجِّ الْأَصْغَرُ مَعِيَ))^{٣٧}
واته: عومره حه‌جی گچکه‌یه له‌گه‌ل مندا. و بۆی ده‌خریته
بری حه‌جکردن له قیامه‌تدا.

داواکارم له خوای گه‌وره زیاتر ئاشنا و حالیمان بکات
له ئاینه‌که‌ی خۆی وه زانیاریه‌کانمان زیاد بکات وه بیکاته
مایه‌ی سود لێ وهر گرتنمان – امین –

ربنا تقبل منا انك أنت السميع العليم
واخر دعوانا إن الحمد لله رب العالمين
والصلاه والسلام على نبينا محمد
وعلى اله وصحبه وسلم تسليما

^{٣٧} انظر: (المصنف) لابن أبي شيبة (١٣٦٥٩ و ١٣٦٦٧)، (سنن الدار القطنی) للدار القطنی (٢٧٢٣)، (المستدرک علی الصحیحین) للحاکم (١٤٤٨)، (السنن الصغیر) للبیهقی (١٤٨٥)، (جامع الأصول) لابن الأثیر الجزری (٦٤٣)، (اتحاف المهره) لابن حجر (١٥٩٣٣) و (١٥٩٣٥)، و (الکبیر) للطبرانی (٨٣٣٦)، وقال الشیخ الألبانی (صحیح ابن حبان) (٦٥٢٥)، و (الأرواء) (١٢٢)، (المشکاة) (٤٦٥) صحیح لغيره.

ناوه‌ڕۆک

- ٣ پێشه‌کی
- ٧ یه‌که‌م: مه‌رجه‌کانی حه‌جی ته‌واو چین؟
- ٧ ١: حه‌ج کردن ته‌نها له پیناوی خودا دا بێت.
- ٢: حه‌ج کردن به‌و جووره بێت که نازیزمان ﷺ ئه‌نجامی داوه..... ٨
- ٣: حه‌جی ته‌واو ده‌بیت خاوه‌نه‌که‌ی خو‌پاریز و له خوا ترس بێت..... ١٠
- ٤: حه‌جی ته‌واو ده‌بیت چاکه کارانه بێت..... ١٢
- ٥: حه‌جی ته‌واو پێویستی به‌ هه‌ول و ماندوو‌بوونی ته‌واوه..... ١٨
- ٦: حه‌جی ته‌واو پێویستی به‌ شکۆمه‌ندی به‌رز راگرتنی ئه‌و جیگه‌ پیرۆزانه‌یه..... ٢٣
- ٧: حه‌جی ته‌واو پێویستی به‌ دونیا نه‌ویستی و قیامه‌ت دۆستی هه‌یه..... ٢٨

- دووهم: ئەوانە‌ی حەجیان بە نسیب نەبوووە چۆن لەو
- پاداشته گەورە‌یە بێبەش نەبن؟..... ٣٥
- ١- نیەت پاک‌ی بۆ خودای گەورە..... ٣٥
- ٢- لەدڵەووە غەمگین بێت بە نەچوونی بۆ ئەو فەریزە
- گەورە‌یە..... ٣٧
- ٣- سەردانی مزگەوت بە مەبەستی زانست و زانیاری..... ٣٩
- ٤- سەردانی مزگەوت بە مەبەستی ئەنجامدانی
- نوێژکردن تیایدا..... ٤٠
- ٥- ئەنجامدانی نوێژی بە‌یانی بە کۆمەڵ و نەرۆیشتن
- هەتا خۆر هەڵدی..... ٤١
- ٦- بەدەنگەووە چوون و راپەراندنی کاری موسڵمانان... ٤٢
- ٧- بە دەست‌هێنانی (بدل حج) یاخود ئەنجامدانی عومرە
- لە مانگی رەمەزاندادا..... ٤٥